

KirkeBladet

for
Skellerup
og Ellinge
sogne

Nr. 3

Aug./sept./okt. 1998

18. årgang

Sommermøde

i præstegårdshaven søndag
den 30. august kl. 14,00.

Højskolelærer cand. teol.
Doris Ottesen prædiker ved
gudstjenesten i Skellerup
kirke og taler efter kaffen i
præstegårdshaven/konfir-
mandstuen (i tilfælde af dår-
ligt vejr).

Husk at medbringe brød til
kaffen.

Menighedsrådene

Økologisk krise

»Derpå sagde Gud: »Lad os gøre mennesker i vort billede, så de ligner os, til at herske over havets fisk og himmelens fugle, kvæget og alle vildtlevende dyr på jorden og alt det kryb, der kryber på jorden.«

1. Mosebog 1, 26.

Her har vi miséren, er der nogle, der siger. Det er herfra hele den økologiske krise stammer. Først har jøderne og så de kristne sat mennesket i en særstilling i forhold til den øvrige skabning ud fra ordene om, at mennesket således føler sig højt hævet over den øvrige natur, er det endt med at udnytte den på det groveste. Vi må have slettet dette ulyksalige skel mellem mennesket og den øvrige skabning og se på det som integreret i naturen. – Det mærkelige er imidlertid, at det netop er i det århundrede, hvor det kristne syn på mennesket er taget af, at den økologiske krise er taget til. Det er inden for de sidste 1-200 år, man i stigende grad har betragtet mennesket som et højere dyr slet og ret; men det synes ikke at have gjort mennesket mere skånsomt over for omgivelserne. Det har heller ikke bragt os i et nærmere forhold til dyrene. Det er efter at man har reduceret mennesket til et dyr, at man er begyndt at reducere dyrene til ting, og behandle dem derefter, burhøns og tremmekalve, produktionsenheder, som de hedder på det nye sprog. Det ser ud til, at mennesket ikke kan degradere sig selv uden også at degradere sine medskabninger. Men samtidig ophøjer mennesket sig til Gud – som en slags kompensation. Når guds-

troen går ud, går menneskedyrkelsen ind. Det kristne menneskesyn tages forfængeligt. Mennesket taber balancen: på den ene side et dyr, på den anden side en gud. »Skælder Mand for Mide ud, gør dog af hans Skam en Gud« Grundtvig). Enten skabt i Guds billede, eller en selvgjort Gud. Det er dilemmaet. Når mennesket leger Gud, er Fanden løs.

Rudolph Arendt

Kirkenes Børneklub

Alle før-skole børn er velkomne den sidste fredag i måneden i præstegårdens konfirmandstue. Første gang er 25. september kl. 9,00.

Nyt fra Skellerup Forsamlingshus

På en ekstraordinær generalforsamling den 30. april blev der valgt en næsten ny bestyrelse i Skellerup Forsamlingshus. Den nye bestyrelse har brugt de første måneder til at vurdere Skellerup Forsamlingshus' økonomiske situation. Som der har været skrevet i dagspressen ser det ikke rosenrødt ud for forsamlingshusets fremtid. Den nye bestyrelse havde derfor indkaldt til borgermøde i forsamlingshuset onsdag den 5. august om fremtiden.

Nye tiltag

Bestyrelsen fremlagde på borgermødet de faktiske nøgletal for regnskabet. I korte træk skyldes der ca. 190.000 kr., som der nu skal arbejdes på at få betalt. Bestyrelsen har diverse planer for at få gælden nedbragt. Blandt andet er der planlagt et loppemarked i forsamlingshuset *søndag den 13. september*. Der vil blive samlet ind til dette fredag den 11. september, så har du nogle gode effekter til loppemarkedet, så gem dem til indsamlingen.

Et andet tiltag er salg af andelsbeviser til forsamlingshuset. Salget startede på borgermødet, men alle husstande vil i den kommende tid blive opsøgt. Det er bestyrelsens håb, at der vil være en massiv opbakning til køb af andelsbeviser. Det er simpelthen tvingende nødvendigt, hvis Skellerup Forsamlingshus skal bevares.

Lørdag den 10. oktober afholdes der sensommerfest i forsamlingshuset i samarbejde med Borgerforeningen. Der kan købes en anretning, og der er sørget for god musik og underholdning, så reserver denne dag til fest, inviter venner og bekendte med, så vi kan bevise overfor omverdenen, at vi kan stå sammen i Skellerup for at bevare vort lokale forsamlingshus.

Forsamlingshusets dagligdag

Bestyrelsen arbejder på at få flere udlejninger i huset. Det er lidt ærgerligt, at Skellerupegnens Folkedansere ikke længere ønsker at benytte det lokale forsamlingshus på grund af småpenge. Ved aktivitetsdage bliver der nu jævnlige gjort rent såvel inde som ude, så forsamlingshuset kan se indbydende ud. I efteråret er det planen, at der skal males lofter m.m. Her håber bestyrelsen på lokale beboeres hjælp.

Lokalbefolkningen opfordres også kraftigt til at benytte huset til fester m.m. Alle er også velkommen til at anbefale venner og bekendte Skellerup Forsamlingshus til afholdelse af møder, fester, receptioner m.m. Bestilling af forsamlingshuset skal ske hos Anne Marie Kristensen på telefon 65 35 31 57 eller biltelefon 21 78 16 39.

*Bestyrelsen for
Skellerup Forsamlingshus*

Besøg i Estland

Fra den 4. til den 10. maj 1998 var jeg i Estland. Min søster var i en kort periode derovre som et led i sit arbejde. Hun skulle afslutte opholdet den 7. maj, og vi havde derfor aftalt, at jeg skulle komme over og »hente hende hjem«.

Om turen derover vil jeg ikke fortælle så meget. Kun at jeg midt under konflikten stod med en flybillet København-Tallin, som absolut ikke kunne bruges til noget som helst! Men problemer er til for at løses (har nogen bildt os ind) – så turen gik over København, flyvebåd til Malmø, bus til Malmøs lufthavn, fly til Stockholm og efter nogen ventetid fly til Tallin, hvor jeg landede lige efter midnat. Ind og overnatte på hotel og derfra med rutebil næste dag ca. 200 km østpå til Narva, hvor min søster var.

Byen Narva ligger ved Narva-floden, som danner grænse til Rusland. Dens historie går langt tilbage og har dansk islæt, der ligger rester af en gammel borg, som danske riddere var med til at bygge i 1200-tallet. Desværre var 2. verdenskrig og tiden derefter meget hård ved byen: Først blev den bombet af tyskerne og bagefter stort set jævnet med jorden af Sovjet i et forsøg på at udradere Estland som land og selvstændig befolkning. Efter ødelæggelserne af byen var der ikke et helt hus tilbage – i dag er der genopbygget nogle få, herunder en del af den gamle fæstning ved floden. Byens indbyggere blev for en stor del tvangsflyttet til Sibirien og sovjetborgere blev ligeledes mod deres vilje flyttet til Estland. I

dag er over 90% af Narvas indbyggere russere, heraf kun en lille del taler estisk. Under sovjetstyret var det officielle sprog russisk, i dag er det estisk. Det kræver næppe megen fantasi at forestille sig, hvilke problemer det kan give, at kun omkring 10-15% af en bys indbyggere kan tale det officielle sprog. De unge estere er i dag veluddannede, langt de fleste taler foruden estisk og russisk enten engelsk eller for en lille dels vedkommende tysk.

Byens udseende er nu præget af de »boligkasser«, som sovjetstyret opførte efter krigen. De er grå blokke på 3-4 etager i beton og gråt i gråt, som vi også kender det fra det tidligere Østtyskland. I byen er der stort set ingen forretningsfacader eller reklameskilte, ofte er man nødt til at vide, hvor forretningerne er for at finde dem! I udkanten af byen var der dog blevet bygget enkelte forretninger i vestlig stil: Der var kommet en Statoil-tank, McDonald havde indfundet sig, og der var også et supermarked, som vi kender dem.

På min anden dag i byen skulle jeg udforske den på egen hånd, mens min søster var på arbejde. En bygning, som faldt meget i øjnene mellem alle de grå kasser, var den russiske kirke med sine grønne tage og løgformede kupler. Jeg gik ned til kirken for at se nærmere på den og opdagede, at der var messe. Folk kom og gik, så jeg gik også indenfor og regnede med, at messen ville få en ende, så jeg uden at genere nogen kunne gå rundt og se på kirken. Så vidt jeg har kunnet få oplyst, er den russisk-ortodokse kirke en gren af den græsk-

ortodokse, som er meget forskellig fra det, vi kender. Kirkerummet er et stort »tomt« rum uden bænke eller anden siddemulighed. Folk står op under messen, står og kors sig og bøjer sig ned. Alter og højalter var meget flot, præget af guld, gult og røde farver. Herfra forrettede kirkens tre præster messen. Så vidt jeg kunne registrere, var der ingen orgel i kirken. Messen foregik med præsternes sang og vekselsang med et kor – faktisk meget smukt. Jeg kiggede lidt efter koret, men fik aldrig øje på det – måske var det indspillet på bånd? Under messen stod jeg nede bagest i kirken, hvor jeg kunne iagttage, hvordan folk kom og gik. Der blev handlet med vokslys og andre kirkelige ting også bagest i kirkerummet. Åbenbart var der tradition for, at kvinderne ikke kunne komme barhovede i kirken. Næsten alle bar tørklæde – heldigvis var der ingen, der tog anstød af, at jeg ikke havde tørklæde på.

Da jeg havde stået der omkring en time, kom kirketjeneren og bad mig og en anden, som stod foran en stor fløjdør, om at flytte os ud til siden. Døren blev lukket op – og ind blev båret to åbne kister, hvor der i den forreste lå en gammel morlille med foldede hænder og et karakteristisk tørklæde! De bar kisterne over i siden af kirken, hvor jeg ikke kunne se dem – og pårørende kom med blomster. Efter endnu nogen tid blev ialt 4 åbne kister båret frem i kirkerummet – og messen fortsatte! Da jeg havde været der i mere end 1½ time, besluttede jeg mig for at gå igen. Jeg fik ikke set nærmere på kirkerummet, men fik en interessant oplevelse, som jeg slet ikke havde regnet med.

Fredag den 8. maj tog vi til Tallin – igen 3½ time i rutebil. I øvrigt så vi flere

»gamle« røde DSB-busser og HT-busser, som Danmark har ydet Estland som bistand. Vi var glade for at konstatere, at de tidligere danske busser absolut hørte til den bedre del af Estlands rutebiler!

Vi var i Tallin, hvor min søster har været før, i to halve og en hel dag. Det er en meget spændende by, som danskerne også gennem tiden har sat sit præg på. Tallin er gammel hanseby ligesom mange andre byer ved Østersøkysten, og bygningerne er naturligvis præget af det. Selvfølgelig var vi også oppe og se det sted, hvor Dannebrog faldt ned i 1219! Restaurering af Tallin er nået meget langt – det er en meget smuk og spændende by, som jeg bestemt kan anbefale, man ser nærmere på – man kan sagtens være turist der. Jeg blev overrasket over, hvor meget vi som danskere har tilfælles med esterne. Godt nok har både vi og også tyskerne og svenskerne hersket over landet, men det ligger langt tilbage. Alligevel oplevede jeg i højere grad, end jeg havde regnet med, et skandinavisk land, hvor befolkningen havde meget tilfælles med os.

Ellen Rask

Kirkebil

Brug den flittigt! Tilskynd andre til at bruge den!

Kom til gudstjeneste i sognekirken i stedet for i radioen!

Ring til Ullerslev Taxi: 65 35 21 55.

Menighedsrådene

Koncert

Søndag den 29. september
kl. 20,00 i Skellerup kirke

Con Anima Brass
– blæserkvintet fra Odense

Program:
*Klassiske værker
for blæserkvintet*

Fra menighedsrådene

I Skellerup menighedsråd har der i den sidste tid været en del udskiftning. Vores kirkeværge Lars Danquart er rejst til Ærø, og inden længe bosætter rådets kasserer Rita Sicko sig i Nyborg og har derfor pr. 1/5 forladt Skellerup menighedsråd.

Både Lars Danquart og Rita Sicko fortjener en stor tak for deres trofaste arbejde i rådet og for deres aldrig svigtede opbakning bag gudstjenester og kirkeligt arbejde i konfirmandstue og præstegård.

Pr. 1/5 har Skellerup menighedsråd fået ny kasserer og kirkeværge. De er begge udenfor rådet, men deltager i dets møder. Vi byder velkommen til:

Kasserer Merete Møllegaard, Biskopstaarup 3, og kirkeværge Susanne Skov Nielsen, Højbjergvej 5A, og nyindtrådt medlem i Skellerup menighedsråd Tage Jørgensen, Skellerup Byvej 28.

Menighedsråds- møder i 1998

17. september og 23. november. Alle møder afholdes kl. 19,00 i Skellerup præstegårds konfirmandstue.

Foredragsforeningens program 1998/99

Onsdag den 7. oktober kl. 19,30

i Ellinge forsamlingshus

Forfatter Hanne Foldborg, Ferritslev:
»Kvindens forunderlige rejse«.

Onsdag den 18. november kl. 19,30

i Skellerup forsamlingshus

Medlem af Folketinget Helga Moos,
Als: »Bøvl«.

I samarbejde med Ellinge-Skellerup
menighedsråd.

Onsdag den 20. januar kl. 19,30

i Ellinge forsamlingshus

Den syngende Maler fra Harndrup syn-

ger og fortæller om Sigfred Pedersen.

Tirsdag den 16. februar kl. 19,30

i Ellinge forsamlingshus

Hanne Skålum og Claus Bastrup:
»Gadebørn i Mozambique«.

Torsdag den 11. marts kl. 19,30

i Skellerup forsamlingshus

Tidligere forstander Frederik Christensen,
Kerteminde: »Vor tid«.

I forbindelse med det sidste foredrag
afholdes generalforsamling.

Den gode vane

Glæde: *Man er nødt til jævnligt at komme i kirken for at finde glæden ved gudstjenesten, mener sognepræst Thorkild Thaning.*

Husk at gå i kirke, står der bag på kirkebladet for Nr. Lyndelse Sogn. Og i stedet for en lang gudstjenesteliste for de kommende måneder bliver det blot kort nævnt, at der normalt er gudstjeneste kl. 10. Sognepræsten hedder Thorkild Thaning (48), og netop vanen spiller en stor rolle, når han gør rede for, hvad han forstår ved »Glæden ved gudstjenesten«.

– Man begynder at komme i kirken. Måske bliver det en vane, og netop den er en del af glæden. Man er simpelthen nødt til at komme nogle gange i kirken og helst det samme sted for at opleve glæden, siger han.

Fra den smukke, trelængede præstegård har han selv kun få skridt over i Nr. Lyndelse Kirke. Her har han været præst siden 1978, og inden da underviste han i nogle år på den Frie Lærerskole i Ollerup.

Friheden

– Vanen er én ting, friheden en anden, når jeg har spurgt folk, hvorfor de holder af at komme i kirken. Som kirkegænger kan man høre efter eller lade være, tænke selv eller lade være, synge med eller lade være. Ingen bliver stillet til regnskab eller afkrævet referat bagefter. Helt modsat verden udenfor, hvor vi jo bliver krævet mere og mere til regnskab, ja nærmest lever med skridttæller på!

– Omvendt har man selvfølgelig også sin fulde frihed til kun at komme i kirken nogle få gange i løbet af sit liv, til at få sine børn døbt og konfirmeret og så ikke mere, påpeger han.

Men det er alligevel et problem, at mange aldrig kommer ind i vanen mener Thorkild Thaning. De står helt fremmede over for det, der foregår i kirken, og holder sig væk.

Liv og død

– Der sker store ændringer i samfundet. Førhen mødte folk op til møder. For eksempel til valg møder. Nu kommer der to ud over bestyrelsen, og man taler om, at det er katastrofalt for demokratiet. Så er det da endnu værre, at folk ikke kommer i kirken, for her handler det jo om liv og død, lyder det ivrigt fra sognepræsten.

I den forbindelse kommer salmesangen ind som en vigtig brik. Det, at folk anno 1998 ikke længer er vant til at synge og da slet ikke salmer, mener Thorkild Thaning faktisk har fået alvorlige konsekvenser for gudstjenesten.

– Kristendommen er fællesskab om noget, og her adskiller den danske gudstjeneste sig fra mange andre. Kirken er det at samles. Gudstjenesten lever af mødet. Menigheden hører ordet i fællesskab, man går til nadver sammen, man overværer barnedåben. Men fællesskabet lever i høj grad af salmesangen.

Katastrofe

– En stor del af det, der skal siges i kirken bliver faktisk sagt gennem sal-

merne, så det er lidt af en katastrofe at folk i dag ikke kender salmerne og ikke er vant til at synge. Følelsen af glæde og samvær har i høj grad sin grund i det, der siges og synges. Det giver en total ændring af fællesskabet, når man ikke synger selv.

Menigheden bliver koblet af, og så afhænger hele gudstjenesten af præstens prædiken. Prædiken har da også fået en mere central rolle i gudstjenesten, påpeger han.

– Desuden er der kommet et andet element ind i det at gå i kirke i dag. For mange er det ikke nok selve det at komme der og blive en del af det, der foregår.

De vil have »noget ud af det«. De vil »have noget med hjem«. I den forstand er det blevet mindre glædeligt at gå til gudstjeneste, mener Nr. Lyndelse-præsten.

– Men man kan slet ikke måle en gudstjeneste efter professionelle kriterier.

Det levende ord

Thorkild Thaning er selv et musisk menneske, og for ham spiller selve rytmen i gudstjenesten en stor rolle.

– Gudstjenesten er stramt bygget op, med pause de rigtige steder. Der kan

ligefrem opstå en fælles puls. Alligevel sker der hver gang noget nyt. I den faste rytme er der hele tiden nye udfordringer. For nok er teksterne de samme år efter år, men Ordet er levende.

Det, der bliver sagt i kirken, har noget med livet at gøre. Måske er det for meget forlangt, at man ligefrem kan få tilværelsen bragt på plads i kirken, men gudstjenesten er et åndehul.

Man kan få noget at vide, som man ikke vidste før.

Livet omkring de 40

– Måske skal man op omkring de 40, før man rigtig kan sætte pris på gudstjenesten. Fordi den kræver erfaring med livet.

– Det er først i den alder, at det begynder at gå op for én, at livet leves med døden som baggrund. Det er en alvorlig erkendelse, men netop gudstjenesten er en glædens fest, for her bliver døden og dermed livet taget alvorligt.

– Her kan man koncentrere sig. Man træder bogstaveligt talt ind i et andet rum, og gennem det, der foregår, får man måske sat noget af det uden for perspektiv.

(Fra Stiftavisen Fyn, marts 1998)

Husk høstgudstjenesterne

Ellinge kirke den 13. september
kl. 10,15

Skellerup kirke den 27. september
kl. 10,15

Konfirmander 1998

